

**Першотравенський міський
суд Дніпропетровської області**
52800, м. Першотравенськ, вул.
Шахтарської Слави, 16

Позивач

Костенко Ірина Миколаївна,
ел. пошта
notarius.kostenko9188@gmail.com
тел. 380672362226
адреса 01130, м. Київ, вул.
Драгомирова, буд. 7 кв.47
РНОКПП 2999606709

Представник позивача

БЕЗЗУБЕЦЬ ОЛЕКСАНДР
ЛЕОНІДОВИЧ
ел. пошта 02994test@gmail.com
тел. 380963600680
адреса КИЇВ
РНОКПП 3032720975

Відповідач

Верховодов Богдан
Олександрович
ел. пошта
notarius.kostenko9188@gmail.com
тел. 380672362226
адреса 91021, м. Луганськ, вул. 1-
го Травня, буд. 3б кв. 1
РНОКПП ЕН78957

Позов **не містить** вимог
майнового характеру

Позовна заява

Першотравенський міський суд

Дніпропетровської області

52800, м. Першотравенськ,

вул. Шахтарської Слави, 16,

inbox@pr.dp.court.gov.ua,

Телефон: 056(33)5-13-15

Позивач: Костенко Ірина Миколаївна,
zareestrovana za adresu: 01130, м. Київ,

вул. Драгомирова, буд. 7 кв.47

РНОКПП 2999606709

Телефон: 0672362226

E-mail: notarius.kostenko9188@gmail.com

Інші засоби зв'язку не відомі

Представник Позивача: Адвокат Беззубець Олександр Леонідович

робоча адреса і адреса для листування:

02099, м. Київ, вул. Ялтинська, 15 кв. 150

Телефони:0674014411,

E-mail: 02994test@gmail.com

Відповідач: Верховодов БогданОлександрович,

zareestrovаний za adresu:

91021, м. Луганськ,

вул. 1-го Травня, буд. 3б кв. 1

паспорт ЕН 789575 виданий Артемівським РВ ЛМУ УМВС України в Луганській області,

27 січня 2000 року

Інші відомості і засоби зв'язку не відомі

Третя особа: Печерська районна в місті Києві державна адміністрація

(Служба у справах дітей та сім'ї Печерської районної в місті Києві державної

адреса: 01010 м. Київ, вул. М. Омеляновича-Павленка, 15 (колишня вул. Суворова)

Код ЄДРПОУ: 37401206

Телефони: 0442800267

E-mail: rda.pecherska@kyivcity.gov.ua

Сума позову: позовні вимоги

немайнового характеру

Позовна заява

про визначення місця проживання малолітньої дитини

-

Зміст позовних вимог.

Спосіб захисту прав або інтересів, передбачений законом.

Відповідно до ст. 18 Сімейного кодексу, кожен учасник сімейних відносин, який досяг чотирнадцяти років, має право на безпосереднє звернення до суду за захистом свого права або інтересу.

Суд застосовує способи захисту, які встановлені законом або домовленістю (договором) сторін.

Способами захисту сімейних прав та інтересів, зокрема є встановлення правовідношення.

Костенко Іриною Миколаївною (далі – Позивач), був вибраний спосіб захисту своїх порушених прав у вигляді встановлення правовідношення.

Виклад обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги із зазначенням доказів, що підтверджують вказані обставини.

30 березня 2021 року у Костенко Ірини Миколаївни народився син Верховодов Мирослав Богданович (далі - спільна дитина, син). Батько спільної дитини є Верховодов Богдан Олександрович (далі - Відповідач), шлюб з яким у Позивача не зареєстрований.

До народження спільної дитини, під час вагітності позивача, в результаті спілкування Позивача з Відповідачем, було виявлено, що життєві погляди та цінності щодо

створення родини та ведення спільного господарства у позивача та відповідача мають діаметрально протилежні напрямки.

Різність життєвих поглядів щодо створення родини і ведення спільного побуту, виховання спільної дитини, вибору місця проживання родини, гендерної рівності Позивача та непорозуміння в процесі реалізації цих поглядів призвели до завершення стосунків Позивача з Відповідачем.

Завершення спільних сімейних відносин супроводжувалось неодноразовими образами Відповідачем Позивача. Негативні докори та необґрунтовані вимоги Відповідача до Позивача щодо зміни особистості до рівня забаганок, почали негативно впливати на морально особистий стан Позивача, що в причинно наслідковому зв'язку почало накладати свій негативний відтиск на емоційному стан спільного сина.

Після неодноразового вирішення стосунків, з метою забезпечення спільного сина здоровим емоційно – психологічним середовищем, Позивачем в спільній розмові з Відповідачем, обґрунтовано повідомив останнього про завершення стосунки.

Після більше річного пропуску в сплаті, в кінці лютого 2022 року, Відповідач на власний розсуд вирішив, що розмір виплати на утримання на спільну дитину (аліменти) може становити 1962,18 (одна тисяча дев'ятсот шістьдесят дві) гривні 18 копійок. Після чого почав сплачувати їх Відповідачеві в добровільному порядку.

Іншого догляду та утримання спільного сина, Верховодова Мирослава Богдановича, Відповідач не здійснював і не здійснює до сьогоднішнього дня.

У Відповідача відсутні дії та цікавість щодо спільного сина та його фізичного, емоційного і психологічного стану та розвитку.

З моменту народження, спільний син, Верховодов Мирослав Богданович проживає тільки разом зі Позивачем.

Відповідно до ст. 180 Сімейного кодексу України, батьки зобов'язані утримувати дитину до досягнення нею повноліття.

Відповідно до ст. 12 закону України «Про охорону дитинства» на кожного з батьків покладається однакова відповідальність за виховання, навчання і розвиток дитини. Батьки або особи, які їх замінюють, зобов'язані виховувати дитину, піклуватися про її здоров'я, фізичний, духовний і моральний розвиток, навчання, створювати належні умови для розвитку її природних здібностей, поважати гідність дитини, готувати її до самостійного життя та праці.

Виховання дитини має спрямовуватися на розвиток її особистості, поваги до прав, свобод людини і громадянина, мови, національних історичних і культурних цінностей українського та інших народів, підготовку дитини до свідомого життя у суспільстві в дусі взаєморозуміння, миру, милосердя, забезпечення рівноправності всіх членів суспільства, злагоди та дружби між народами, етнічними, національними, релігійними групами.

Батьки несуть відповідальність за порушення прав і обмеження законних інтересів дитини на охорону здоров'я, фізичний і духовний розвиток, навчання, невиконання та ухилення від виконання батьківських обов'язків відповідно до закону.

Статтею 15 того ж закону передбачено, що дитина, яка проживає окремо від батьків

або одного з них, має право на підтримання з ними регулярних особистих стосунків і прямих контактів.

Батьки, які проживають окремо від дитини, зобов'язані брати участь у її вихованні і мають право спілкуватися з нею.

У разі коли батьки не можуть дійти згоди щодо участі одного з батьків, який проживає окремо, у вихованні дитини, порядок такої участі визначається органами опіки та піклування за участю батьків виходячи з інтересів дитини. Рішення органів опіки та піклування з цих питань можуть бути оскаржені до суду у порядку, встановленому законом.

Фактично з періоду народження і до теперішнього часу, утримання спільного сина Верховодова Мирослава Богдановича здійснюється Позивачем.

Від народження Відповідач не проживає з сином і Позивачем разом і не приймає участі в вихованні, навчанні і розвитку Верховодова Мирослава Богдановича.

На сьогоднішній день, Позивач працює самозайнятою особою і отримуваний нею дохід дозволяє самостійно здійснювати утримання спільного сина Верховодова Мирослава Богдановича. Даний факт підтверджується деклараціями за 2020, 2021 роки.

Відповідно до ст. 18 того ж закону, держава забезпечує право дитини на проживання в таких санітарно-гігієнічних та побутових умовах, що не завдають шкоди її фізичному та розумовому розвитку.

З моменту народження і до теперішнього часу, Позивач самостійно забезпечує Верховодова Мирослава Богдановича, житлом. Він проживає і зареєстрований разом зі Позивачем, в квартирі останньої в місті Києві по вулиці Драгомирова, будинок 7, квартира 47. Зазначена квартира є власністю Позивача, про що свідчить Інформаційна довідка з ДРП № 307593751 від 17.08.2022 року.

Дана квартира знаходиться в одному із центральних районів столиці з розвинутою інфраструктурою, що дозволяє Позивачеві, як матері, самостійно забезпечити всі потреби щодо фізичного та розумового розвитку спільного сина, а саме здійснювати прогулянки у облаштованих парках і скверах, відвідувати сучасні дитячі майданчики за для гарного розвитку спільної дитини, відвідувати медичні заклади за для проведення спеціалізованого медичного огляду та профілактики його стану здоров'я.

Батьки Позивача проживають в місті Києві у власній квартирі, в центральному районі столиці з розвинутою інфраструктурою і всіляко допомагають Позивачеві в утриманні та вихованні спільного сина, що в свою чергу тільки позитивно відображається на фізичному та розумовому розвитку спільної дитини. В результаті турботи яку проявляє Позивач у спільної дитини формується позитивний фізичний, духовний і моральний стан.

Враховуючи той факт, що вік спільного сина складає тільки один рік, він як малолітня дитина, постійно потребує материнського догляду та фізіологічної підтримки, яка виражається у постійному контакті з матір'ю, у годуванні дитини груддю матері, у забезпеченні медичних потреб малолітньої дитини, які можливо вчасно визначити тільки матері під час уважного постійного контакту із дитиною.

Відповідно до принципу 6 Декларації з прав дитини, прийнятою резолюцією 1386 (XIV) Генеральної Асамблеї ООН від 20 листопада 1959 року, дитина для повного і гармонійного розвитку її особистості потребує любові та розуміння. Вона має, якщо це можливо, зростати в піклуванні та під відповідальністю своїх батьків, у будь-якому разі - в атмосфері любові та моральної і матеріальної забезпеченості; **малолітня дитина, крім випадків, коли є виняткові обставини, не має розлучатися зі своєю матір'ю.**

На сьогоднішній день, такі виняткові обставини, які б дозволили розлучити Позивача, як матір із спільним сином Верховодовим Мирославом Богдановичем відсутні.

Наголошую суду, що міжнародною спільнотою з 1959 року було запроваджено сталу практику, що малолітня дитина не має розлучатися зі своєю матір'ю.

Принципом 2 тієї ж декларації передбачено, що дитині законом та іншими засобами має бути забезпечений спеціальний захист і надані можливості та сприятливі умови, що дадуть їй змогу розвиватися фізично, розумово, морально, духовно та соціально, здоровим і нормальним шляхом, в умовах свободи та гідності. При ухваленні з цією метою законів основною метою має бути найкраще забезпечення інтересів дитини. Вище викладеними фактами та аргументами в дані заяві, Позивачем такі можливості та сприятливі умови відносно її сина забезпечені.

Одночасно Позивач повністю погоджується з позицією світової спільноти і вважає, що вирішення поставлених в позовній заяві питань, повинно вирішуватись з урахуванням найкращого забезпечення інтересів дитини, яка в свою чергу корелюється із ст. 3 Конвенцією про права дитини від 20 листопада 1989 року, відповідно до якої передбачено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Держави-учасниці зобов'язуються забезпечити дитині такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, беручи до уваги права й обов'язки її батьків, опікунів чи інших осіб, які відповідають за неї за законом, і з цією метою вживають всіх відповідних законодавчих і адміністративних заходів.

Держави-учасниці забезпечують, щоб установи, служби і органи, відповідальні за піклування про дітей або їх захист, відповідали нормам, встановленим компетентними органами, зокрема, в галузі безпеки й охорони здоров'я та з точки зору численності і придатності їх персоналу, а також компетентного нагляду.

Позивач повністю погоджується із законотворцями, що під час вирішення спору щодо місця проживання малолітньої дитини беруться до уваги ставлення батьків до виконання своїх батьківських обов'язків, особиста прихильність дитини до кожного з них, вік дитини, стан її здоров'я та інші обставини, що мають істотне значення.

Одночасно Позивач повідомляє шановний суд, що на момент подання позовної заяви, їх спільний з Відповідачем син потребує більшої турботи матері ніж батька, оскільки така потреба впливає із обмежених фізіологічних можливостей самої малолітньої дитини.

Позивач повністю погоджується із нормами ч. 2 ст. 161 Сімейного кодексу України, що орган опіки та піклування або суд не можуть передати дитину для проживання з тим із батьків, хто не має самостійного доходу, зловживає спиртними напоями або наркотичними засобами, своєю аморальною поведінкою може зашкодити розвиткові дитини. З метою перевірки на відсутність у Позивача вище перелічених звичок, остання в найближчий час має намір звернутись до служби у справах дітей та сім'ї Печерської районної в місті Києві державної адміністрації з метою проведення перевірки належних умов для виховання та розвитку Позивачем спільного сина і викладених у позовній заяві фактів за для отримання належного позитивного висновку служби.

На час подання позовної заяви, Позивачеві не відомо місце реєстрації Відповідача.

Єдиною відомою Позивачу адресою реєстрації Відповідача є адреса: 91021, м. Луганськ, Артемівський район, вул. 1-го Травня, буд. 3б кв. 1.

На час подання позовної заяви Відповідач не підтримує будь яких відносин із Позивачем і спільним сином. Позивачу не відомі канали телефонного чи електронного зв'язку з Відповідачем.

Конституцією України закріплено право кожного на судовий захист та передбачено, що юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі (статті 55, 124), а статтею 18 Закону України від 7 липня 2010 року № 2453-VI "Про судоустрій і статус суддів" визначено, що суди загальної юрисдикції спеціалізуються на розгляді цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних справ, а також справ про адміністративні правопорушення.

Суди мають враховувати, що забезпечення кожному права на справедливий суд та реалізація права особи на судовий захист мають здійснюватися з урахуванням норм Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (РИМ, 4.XI.1950, далі - Конвенція 1950 року), а також практики Європейського суду з прав людини, які відповідно до статті 17 Закону України від 23 лютого 2006 року № 3477-IV "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" застосовуються судами при розгляді справ як джерело права.

Відповідно до пункту 1 статті 6 Конвенції 1950 року кожен при вирішенні спору щодо його цивільних прав та обов'язків має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом.

Статтею 8 «Про судоустрій та статус суддів» передбачено, що ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи в суді, до підсудності якого вона віднесена процесуальним законом.

Відповідно до розпорядження Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Про визначення територіальної підсудності справ від 02.09.2014 № 2710/38-14, Відповідно до частини першої статті 1 Закону України "Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції", на підставі подань Державної судової адміністрації України на зміну територіальної підсудності судових справ, підсудних розташованим у районі проведення антитерористичної операції місцевим загальним та апеляційним судам (вх. № 913/0/1-14 від 29 серпня 2014 року, вх. № 10027/0/30-14 від 01 вересня 2014 року), визначаю територіальну підсудність: цивільних справ, справ про

адміністративні правопорушення, підсудних місцевим загальним судам, розташованим у районі проведення антитерористичної операції, адміністративних справ, підсудних місцевим загальним судам як адміністративним судам, апеляційним судам, розташованим у районі проведення антитерористичної операції: Артемівський районний суд міста Луганська - Білокуракинський районний суд Луганської області.

Відповідно до частини сьомої статті 147 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", враховуючи неможливість судами здійснювати правосуддя під час воєнного стану, Верховний суд розпорядженням від 06.03.2022 № 1/0/9-22 змінив територіальну підсудність судових справ на Першотравенський міський суд Дніпропетровської області.

Відповідно до ст.19 Цивільного процесуального кодексу України, суди розглядають у порядку цивільного судочинства справи, що виникають з цивільних, земельних, трудових, **сімейних**, житлових та інших правовідносин, крім справ, розгляд яких здійснюється в порядку іншого судочинства.

Статтю 27 того ж кодексу передбачено, що позови до фізичної особи пред'являються в суд за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем її проживання або перебування, якщо інше не передбачено законом.

На момент подачі даної позовної заяви, Позивачеві відома єдина адреса реєстрації Відповідача, це **91021, м. Луганськ, Артемівський район, вул. 1-го Травня, буд. 3б кв. 1.**

Інша адреса реєстрації місця проживання Відповідача на момент подачі позову Позивачу не відома.

Частина 4, 5 статті 19 Сімейного кодексу України передбачено, що **при розгляді судом спорів щодо місця проживання дитини**, обов'язковою є участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою.

Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору на підставі відомостей, одержаних у результаті обстеження умов проживання дитини, батьків, інших осіб, які бажають проживати з дитиною, брати участь у її вихованні, а також на підставі інших документів, які стосуються справи.

Позивач повністю погоджується із позицією законодавця з цього приводу і з метою виконання вказаних норм сімейного кодексу України, залучає у позовній заяві, як третю особу службу у справах дітей та сім'ї Печерської районної в місті Києві державної адміністрації.

Підсумовуючи викладене, однозначно можна зробити висновок, що відсутність участі Відповідача у вихованні спільного з Позивачем сина, є грубим порушенням ст. 157 Сімейного кодексу України та одночасно порушує ряд прав Позивача і спільного сина, передбачених чинними нормативними актами України.

-

Відомості про вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви, якщо такі здійснювалися.

Вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви не

здійснювалися.

Підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Позивач підтверджує про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж Відповідача (Відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи буде наданий суду додатково на попередньому засіданні.

-

Враховуючи вище викладене, керуючись ч. 4, 5 ст. 19, ч. 1, 2 ст. 161 СК України, ст.ст. 1-13, ст.ст. 26-32, ст. ст. 174-177 ЦПК України,

ПРОШУ:

1. Визначити місцем проживання малолітнього сина Верховодова Богдана Олександровича, 30 березня 2021 року народження, за фактичним місцем проживання його матері Костенко Ірини Миколаївни, станом на дату подачі позову за такою адресою: місто Київ, вулиця Драгомирова, будинок 7, квартира 47.

Додаток:

Докази сплати судового збору на 1 арк;

Докази направлення копії позову та доданих до нього документів на 2 арк;

Копія паспорта та облікової картки платника податків Позивача на 4 арк;

Копія паспорта та облікової картки платника податків Відповідача на 3 арк;

Копія свідоцтва про народження Верховодова Богдана Олександровича;

Інформаційна довідка з ДРРП № 307593751 від 17.08.2022 року;

Копія декларацій на прибуток за 2020 рік на 6 арк;

Копія декларацій на прибуток за 2021 рік на 7 арк;

Позивач підтверджує, що:

Позивачем не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав

Додатки:

1. 20220912_201112.jpg.
2. 20220912_201125.jpg.
3. 20220912_201139.jpg.
4. 20220912_201150.jpg.
5. чек до опису адміністрація.jpg.
6. опис адміністрація.jpg.

13.09.2022, **БЕЗЗУБЕЦЬ ОЛЕКСАНДР ЛЕОНІДОВИЧ**